

پهپامی گافکا

نووسنی: صادق هیدایت
وهرگیزان و کورت کردنوهی
میسدادی حوسین

رُوزانه نهنجام و هزینه یان و همموث و شنانه که خومان پیوه گرتتووه و لامان ئاسایین ، له زیر قله می کافکادا و اتای پنکه نین دارو بوجو و هندی جار ترسناک به خوبیانه و ده گرن . ناده میزاد يه که و تنهاو پی بشت و پنهانه و له سره زه مینیکی ناسازگاری گومناو ده ئی . که شویتی له دایلک بونی خوی نی به . ناتوانی له گهل که س پیوه ندی پهیدا بکاو دل به که سمهوه بیستی . خوی دهزانی . چونکه هدر له نیگاوه کولی بیوه دیاره ، و هک تاشکرایه کافکا تا نم دوايه له ثوروبادا ناوی نهبوو . چونکی و هرگیزان بعوره مه کافی بئر له جه نگ گرنگی بیکی نه تویی پی نه درابوروو کسی له باره یمه و نده دوا ، به لام دواي چوار سال خاموشی ، کاریگه ری بیکی واي برو بیه کجارت ناویانگی بیکی جیهان و ده دست هتیا ، کافکا کی به ؟ له کوپیوه هاتوروه ؟ نم فیکره به سمرچاوه کهی له کوپیوه بیه ؟ ، که بیامی نهوله گهل تاوازی دنیا ئیتمه دا ده گونجی و هاومه بستی نزیک له گهل زیانی ئیستادا نیشان ده دات ؟ دهشی خویندری ثوروبادی خیشنا ده گهل نم جوزه فیکره به ئاشنایی نهبووی ، چونکه نه و مانگشه و سارده نامی نووسنیه کافکای گرتتووه ، چربکه ساده و توزنیه و کافی کافکا بُز نیشانداني شیوانی هدقیقت (وهك له بدرجاوه) نه و گهرانه بی رهانه که کردوویتی بُز ئاشکرا کردنی (واجب الوجود) و نهگه بشتنی به هیچ و نه و نه مومنه که لیکچواندنه کانیدا هیتاویه بیوه هممو نهمانه بیون به هری کوسب له ریتی ناویانگ ده کردنی ، به لام کسانیک که شاره زای تهواوی دنیا که مانن ، باوه شیان بُز کیتیه کافی کافکا کردزنه . له را بردوودا بدر لهم جه نگه دواین ، خلکی هیشنا ئومینیکی نادیاری یان به ئازادی و ریزی ماف مرؤف و داد هبیوو ، هیشنا ئاره زوومه ندانی دیکتاتوری له جنگای ئازادی ، کوپیله بیتی و له جنگای ماف مرؤف بومیا نه قوم و له جنگای داد بی دادی یان گرتبووه بئر . هیشنا کومه لانی خه لک به ده دست سیاست بازار و ئالانکرانه و نه گورابون بُز گیانه و رو مرؤف نیوه گیان . له بدرنه و بیوه که خه لک دواي جه نگ هست به ره نگانه و هی دنیا بیکی پوچ ده کهن ، که کافکای بیشیوه بیکی غمه بارانه پهروه رده

نهو نووسه رانه که بُز يه که مجارت پیگاو بیرو بایه تیکی تازه دینه مه بدانه و ه . ده گمه نز ، به تاییقی مانایه کی تازه بُز یان له گهل خوبیان بیته ئاراوه ، که بئر له خوبیان بیونی نهبووی - کافکا به یه کیک له هونه رمه ندترین نووسه رانی نه دهسته بیه ده ژیمردری .

خوینه ریک که له گهل دنیا کافکا سه روکار پهیدا ده کا ، له کاتیکدا ووردو خاچ بیوه و بره ولای ده چی : که له ده رگای دنیا بکه ده چتی زوره و ه ، کار تیکردنی نه و بسی رژیانی خویمه و ده بینی و پهی بیوه ده بات ، که دنیا نه و نده بن به مت نهبوو . کافکا له دنیا بکه و بیمان ده دویت ، که تاریک و جه نجال خوی ده نویتی ، به شیوه بیکه هر لمسه ره تاوه ناتوانین به پیو دانگه کافی خومان نه و هلسه نکتیین . لای نه و باس باس چی به ؟ ، بی کوتایی (لا یتایی) ؟ ، خونا ؟ جن و پری ! ؟ ، نه خیز ، باسی نه و شنانه نی به . بایه ته ساده کافی ریانی رُوزانه خومانه ، له گهل نه و خلکه ئاسایی به ، له گهل کارمه ندانی کارگیری بیکان ربوو به ربو ده بینه و ه ، که همان گرفتاری و کیشہ کافی ئیتمه یان هه بیه ؟ بزمانی ئیمه ده دوین و هممو شتی شویتی ئاسایی خوی و هر ده گری ، به لام له ناکاو هستیکی په شوکاو بیخه مان ده گریت ! هممو نه و شنانه لامان جددی و منق و ئاسایی بیوه به جاری مانای خوبیان گوم ده کهن ، بندولی کاتیزیز بیوزنیکی دی ده که و ته کار ، مودا کان بېتی نهندازه گیری ئیمه ده رنچن ، همو ایک ده چی و پشوومان ته نگ ده بی ، ئایه له بئر نه و بیوه که نه و شنانه منق نین ؟ به پیچه و انوه هممو شتی به لکه و پاژه خوی هه بیه ، به لکه بیکی ئاوه زرزو ، منق همو سارنیکی پچراوه و ناتوانی بئر ده می بگری ، به لام نه ! هی ئوه بیه که سعیرده کهین نه و خلکه به گشی سریان شور کردنی و سر کاره کانیان و بیوردی تیاند کاره که نه و هاوده ردمان و وله ئیمه بیردنه کنه و ه ، هرچی کارگوزارو پشتیوان هه بیه «پوچ» ده نوین . مکینه کافی خوکار به ده ختن و هر چه ند کاره کانیان جدیدر و گرنگتریت ، گالنچه جارانه تر دینه به ره جاو ، کاپه کافی

بیوون . به لام خویندنده‌های نهم تیکسته هیچ نه بیرو با ورگانی نگزدی کافکا له برآمده زور له نوسه‌ره ناسراوه کافن نه لیان و نه تریش وای پیشان داوه که هیچ پیوه‌ندی به کی له گه لیاندا نه بیوه له نیوان نوسه‌ره کافن سرده‌می خوی دله گه ل رودلف کاستر Kassner R. و هوقانشتال Von H. Hesse Hofmannstahl و هاسن کاروسا Carossa و هیرمان هسه F. و نوت هامسون Hamsn rchkjs mdjcl Kunt Hamsn فرانتی ویرفل Wersfel و یلئیلم شیفر Schafre و توماس مان T. Mann پیوه‌ندی هبیوه . ینگومان چیزوکنووسانی نه لیان و ده کلایست Storm و کلایست Kleist و هیبل Heble H. لو فونتنه Fontane و نه شیفر Stifter و هروده‌ها گوگول Gogol به تواوی له بیگمه و زمانی نوسه‌ی نه و بعشاریان کردوده . کافکا به ووردی نوسراوه کافن گزنه نهورات و نیانیشدادرایشی خویندنده‌هه . به لام کارتیکردنی گزناه فلوبیر Flaubert G. و آکیرک گارد له شه خسیه‌تی نه زیاتر له خه لفانی دی به رچاو ده که‌وی . خویشی ستایشی معنده‌ی (گزنه) و (فلوبیر) ای کردوده . هروده‌ها جیاواری فلوبیر و کافکاش لوهادایه . که فلوبیر ده بیست کنیک ده رباره‌ی بابنی پووجی بنوسی . که‌چی کافکا ده بیوه‌یست زیان به پوچ پیشان بدات .

(فلوبیر) نوسه‌یونی:

«همو شتی ده زانم به لام باورم به هیچان فی به» . کافکایش زانای سروش و خوو ناکاره . به لام ده ترسا له وهی به شتی باوه‌ر بکا . کافکا و ده مشکه کویزه به شاری پراگه‌ده نوسابوو . نه وی به په ناگه‌ی خوی ده زانی و له همان کات دا لیشی بیزاربوو . کافن دهست به نانی خوی به نوسه‌ین و مه‌لوانی و به لام ناثران و باعه‌وانی و دارناتی به وه به سر ده برد .

.....

سهیر لوهادایه به همان شیوه که زهمن تیله‌پری سیای کافکایش به هیتر دیته به رچاو . نهشی به رینگه‌ی شیکردنده‌ی ده روفونی نه بتواندری تا راده‌یک پهی به زیانی ده روفونی نه و ببردی . به لام ناموف خوپره‌وشقی همراه به شاراوه‌ی ده میتیه‌وه . سی بابت چاره‌نوسی کافکایان دهست نیشان کردوده :

دزایقی باوکو و له نهنجامی نه دزایقی بهش دزایقی کردنی کوئه‌لکای جووله‌که (یه‌هودی) . زیانیکی ناخوش و ساده . له وی که باوکی به نوینه‌ری باساو کوئه‌لکای ده زانی .

بو تیگه‌یشنی خوداوه‌ند که وتبیوه گه‌رانی شه خسی‌ی خوی . به لام به دهستی به تال ده گه‌رایه‌وه . بو نه وهی جدیدهت له گه ل نه نایی به که دا راهیتی ، و ده (کیرگنگارد) ده سگیرانه‌که خوی دوا ده خست و تا وازی

نزیکی به رلین گوش‌گیری هه آبیاردووه تا هملی زوری دهستکه‌وی و بکه‌ویته سه نوسه‌ین و له ویشه‌وه ماوه‌به کی کورت ناشقانی ده گه ل دهورا دیمانات‌ی کچه جووله‌کهی پوچه‌ندی کردوده . ساله کافن قات و قری و گرافی دوای جه‌نگ بـرلـین ده گـیـهـکـیـ دـیـشـیـ لـیدـاـ . خـوـرـاـلـ کـمـ بـوـ . نـهـخـوـشـیـ سـیـلـ زـیـادـیـ کـرـدـهـ گـهـرـایـهـوـهـ نـهـتـرـیـشـ وـ لـهـ ۳ـیـ حـوـزـهـ یـرـانـ ۱۹۲۳ـ دـاـ لـهـ تـهـمـهـنـ ۴۱ـ سـالـیـ لـهـ تـارـامـگـاـیـ سـیـلـدارـهـ کـانـ لـهـ نـزـیـکـیـ (فـیـنـ) بـهـشـیـوـهـیـکـیـ خـهـمـنـاـکـانـ دـنـیـاـ بـهـ جـیـهـیـشـتـ .

کافکا له زانی خویدا ته نیا به ک کتیبی به چاپ گه یاندو له پیخه‌فی مرگدا هه له کافن چاپی کتیبی دووه‌می راست ده کرددوه . سی سال پیش مرگی . تکای له ماکس برود کرددوه . که گشت ده سنووسه کافن له کن وی بوبوه همراه‌ها (داوه‌ری) و (کوشک) و (شوروه‌ی چین) هه موبیان بسوویتی ، خویشی بهر له مرگ چوار نامیلکه‌ی نهستوری نوسه‌ی کافن خوی سووتاندووه . به لام برود گوئی به قسمه کافن وی نه داوه . کافکا جگه له چند تیکستیکی . که به رای خوی ته او کاملن . هه مورو برده‌مه کافن دی خوی به خراب زانیوه گوئی بهه ده ده نه کموی . به لام خوی جگه له خاموشی هیچی دی نابه‌خشن

نه نوسه‌ره پیویستی به نوینه‌یک نه بوبو بو نه وهی دوای مرگی خوی ناوبانگ و هربگری ، بوبوه سه‌یه‌تیکی وای نه کرد . له گوش‌گیریه‌کی نه او ده زیار نهودی فراموش کرد بوبو خوینه‌ر بو خوی پهیدا بکا . ره نگه کافکا ناره‌زه‌زوی کردنی و ده مزیک له چاوی نه غبار به پهنهان بیسته‌وه و بشه‌وهیه که نهی نامیز بی و ده نه کموی . به لام نه او پهده پوشی به بوبه هوی شانازی کردنی ...

نه نوسه‌اواني له کافکا جیاون . سی رومانی درین : (داوه‌ری) و (کوشک) و (نمیریکا) و (کوئه‌لی) کورته چیزک و منه‌ل و گونه‌ی کورت و یادداشتی پوچانه‌ی که سی و نه ندیشیده بلاؤو جه‌ند و تاریکی ره‌خنه‌ی و چند نامه‌یه کن . به لام نوسراوه نهده‌یه کافن زیاتر به ناته‌لوی ماونه‌نهوه . سه‌ربرده‌ی زیان کافکاش له لاین (ماکس برود) ووه نوسراوه‌نهوه چند پارچه نوسه‌یتیکیش له سر زیان کافکا به قله‌مه کافن F. Feigl و دلبه‌ره‌کهی دورادیمانت و که سافی تره‌وه نوسراوه‌نهوه ، وا دیته به رچاو . که کافکا ته نیا له گه ل چه‌ند که سیک . که په‌نجه‌کافن ده زمیردین . له نوسه‌ران و فیله سووفان تیکولیکه‌ی هه بوبه .

شاره‌زایه‌کی زوری له نهده‌یانی زه‌مانی خوی نه بوبه . لموانه‌یه نهم بله‌هیه کی لنه‌نجامی توزنه‌وه خویندن تیکستی عیری (تلمود) ووه

«هنا له گنهنجيه تيشدا ، نى ناگم تو بوجى سه زه نشي منت ده کرد ،
که دهني سر بۇ نو يه هبوديەقى يه بوجى دابنەوئىم كه تو بېشىوه بەند
بۈويت . (ده توت بۇ خواپىرسىيە) ، نوھەندەى من لىنى تىنگە بشىتم ئەم
يەھبوديەتە لە راستى داشتىكى ناچىزو گالىتەيمو لە گالىتەش بىزخترە ».
ماكس لەزىز سرى دەخوتىن دەھبۈدىتەن ، بەنام هېچ سوودى نانى . كافكا بە
ئوھى باورى بە يەھبوديەتەن ، بەنام هېچ سوودى نانى . كافكا بە
ھاۋىنەكى دەلى : «من چىم بە جولەكان دەچىت ؟ ». لە نەجۇومەنی
ئاھەنگى ئايىچى جولەكان دىنە دەرەوه كافكا بە توانجەوه دەلى :

«ئەگەر راستىت دەھبۈدىتەن ، وەك ئەدەپ و بۇ لەنپۇرەشە كىتىيە
ئەفرىقىيە كاندا بوبىن . ئەو شە پەپۈرۈچە بىزخانە چى بۇون ! » ...
لە يادداشتى شەخسى خۇيدا نۇوسىيوبىتى : « نەڭ تەنھا كەسانى وەك
كىرەك گارىد نەيانتوانى دەستى ماندووى مەسيحىت ئاشتايى زىانم بەن ،
بەنگۇ پەپۈرۈكەرانى سەھبۇنىيەتىش ج لە بەرایتادا ج لە دوايتادا نەيانتوانى
ئازەزۇوى ئىسرائىل لە مىشىكدا بېچەسپىتن ». ...

ھەر وەك كافكا خۇى وەدرى خىستووه زىاتر بېرگىرنەوهى لە (كىرك
گارد) وە نىزىكىر بوبى ، كەچى جياوازى يەكى زۇر لەنپۇان كىرەك گاردو
كافكادا بەرچاۋ دەكەوى . بۇ نۇونە ، ئەگەرچى خۇداي كىرەك گارد
دەرەقە بەلام لە هەمان كاتدا مېرەبان و بەخشىندەيە ، كەچى خۇداي
كافكا ھەر وەك لە نۇوسىنە كانىدا بەرچاۋ دەكەوى ، ترسنالۇ
ھەرەشە كەرە ، لە سەر ياسا دەرپاوا بەكارى ئاگادار كەردنەوه سزادان و
بەخشىندەيە لە لەدەستى . هەتا (بۇدا) ئەوراتىش بەم شىۋىيەتى يە ، ھەر
چەندە دەرەقىشە ورق و كېنەتى ھەيە ، بەلام جارى وا ھەيە سەد گوناھبار
بۇ خاترى يەكى دەپەخشى ...

• • •

دۇو شەت كافكابان لەشىپەن خۇى دەرگىردوووه : يەكىان ئوھىيە ، كە
ئەگەرچى خۇپىنى جولەكەمى بوبى ، بەلام لە كۆمەلتىگەي جولەكان
پايكىردوووه ئوھى تريان ئوھىيە ، كە نەخۇش بوبو جودايدە كە بۇتە
دۇوقات بۇي

كافكا لە تاقىكىردنەوه دەرپاوا بەكان خۇيدا گەيشتە ئوھى : كە بى
بەشمە ، شىتىكى كەمە ، لەگەل خەللىك رېتك ناكەوى ، حەقىقەتى لە بەر
چاۋ وونە ، دەولابەن (الازدواجى) لە گۈزىيە ، مەرۆف دەگەل خۇيدا
يەنگانەيە ، لەنپۇان بەنیادەم و جىپانى بەھەشت دا گېۋاوى بۇ دروست دەپى ،
ھەمەو شىتى كۆسپىنەكى دېتىرى ، مەبەسىنى كافكا چىيە ؟ دەنبايدە كى دى ؟
نەخىزىر ، ئەو ھەر ئە دەنبايدە دەھبۈدىتەن ، حەقىقەتىكى تازە گەرەك نى يە ،

لېھىنەو چەنۈپۈشى ئەنۇ مېزدەيەنلىكى دەردى بى دەرمانى
سلى وەددە كەمەت و ئەم نەخۇشى بە تا سەرەمەرگە ئەشكەنچەيە تەنبايى
بۇنایەدە . ئەو نەخۇنەيەش بە سەر بۇ ئەوهى چاڭى و خراپى ئەومان بۇ
دەرىختا : گۈمانلى ئىانى بە كە كافكا زىنخۇ ئەزىز ترسى فەرمانېۋاپى
باوكە سەمەكىارە كەمى بە سەر بېردوووه تا تاخىرى عومرى نەيتاپىوھ ئەم ئىلە
تەكان پىنى بىدا . ھەزەشەي باپى بە ھەممۇ دەھمى لە گۈزىيە دەزىز نىگايەدە :
«وەكى ماسى ئەزىز ئەزىز ئەزىز ». بەلام ئەم كاپرايە ھەرگىز دەستى لە كورە
تاقانە كەمى بەرز نە كەردىنەوه . كافكا دەلخۇش دەببۇ بەوهى بەتۋانى
خېزىانە كەمى رېتك بەخات بەنگۇ لەو بەندىخانەيە باوكى رېزگار ئى . ئەم
ئازەزۇوهى ئازادى وەك سەراب لە بەرەدمى دا خۇى دەنۋاند ، بەلام
ھەمىشە دەخراپە ئەنپۇرۇدە كېشىمە كېش لە گەل دەسگىرەنە كەمى و آتى
دۇور دە كەمەت و ئىنېزىك دەببۇوه ، تا دواجار چارەنۇوسى غەمبارانەي
كەسىكى ھەنېزارد ، كەتەنپاپى بۇ خۇى ھەنېزارد ، نەڭ لە بەر ئوھى
لە گەل ئەندامانى خېزىانە كەمى رى ئەدە كەمەت ، بەنگۇ لە بەر ئەوهى زىانى
بەھىچ دادەن .

ئەو نامەيەي كە كافكا بۇ باوكى نۇوسىيوبو (ماكس بۇزۇ) چەند
بەشىكى لى ئەلا و كەردىنەوه ، تا ئەندازا بەك بېنچىنە كېشىمە كېشى ئەم
لە گەل باوكى دا بۇون دەكەنەوه و ھۆي گەرمانى بە دوای نەرتىپ باوكە
جوولە كەكە ئاشكىرا دەكەت
باوكى سوور بوبو لە سەر ئوھى كە وەحدانىمەت (يەكانە) رووخسارى
پايسەتىنەيە جولەكايەتى يە (يەھبوديەتە) . ئەم بانگەوازە كۆمەتلى مەسەلە
دېنېتىنە تاراواه .

پرواهىنان و پېشوازى كەردى ئەم مەسەلانەش بە لاي كافكادا نا پەسەند
بوبو . مائى باوكى بە راي كورە كەمى جىنى گۇمان بوبو خۇى لەزىز كۆمەتلى
كۆت و بەنداد دەدىتەوە . (كىرەك گارد) گۇتوپەتى : « من زۇر قەرزاز بارى
ئەو كەسەم منى هېنپاۋەتە وجود ». ، كافكايىش لەم رۇوهە خۇى
نەبەرامبەر باوكى بە بەذكار دەزانى . لە نامەيە كەدا ، كە بۇ باوكى نۇوسىيوبو
ئوھى دېنېتىوھ ياد : « ئەوهى نۇوسىم پەيپەندى بەتۇوه ھەيە ، ئەم
گەل يەنەن . كە نەمدە توانى لەلات وەدرى ياخىم ، دەپرى خۇم وَا بە
نۇوسىنە كامن دەرگىد ». ، پاشان درېزە پى دەدا :

« ئەو شۇپىنە ئىيىدا دەزىم ، تۇوشى دەوودىلى و باراپى كەردىم و بە جارى
تېتكى ھارپىم . ھەرچەنە ناچار بوم بېچە شۇپىنە كېكەوە ، بەلام
ھەولىتىكى بى سوود بوبو ، چونكە هيچم بە دەستەوھ نەماوه ». ، دەربارەي
بىرۇ راي باوكىشى نۇوسىيوبىتى :

شیوه‌یه ک گوناه ناناسی و پهی ده‌پهی چه‌ندان پرسیاری غه‌بارانه‌ی جاودایانی مروف ده‌خانه روو : بُز کوئی ده‌رُزین ، لَزِر کارنیکردی ج هویه‌کین . یاسا کامدیه ؟ بیری ثو پهیوه‌سته نیوان دوو توهه‌ری گوشه‌گیری و یاسابه . به‌لام ام‌نیوان هر دووکیان دا دیت و ده‌چی و خوی به هیچیانه‌وه نابه‌سته‌وه - گویا مروف گه‌مه‌ی ده‌ستی هیزیکه که زوره‌ی کات له هله‌لوه‌شانه‌وه که‌ی چاو ده‌پوشی ، ثویش به خوی ثوهه‌وه به که بچوکترين هستی پشکنی نی به که ده‌توانی له کومه‌لگا به چاکی بدوزریته‌وه . نایا وا ده‌رنا که‌وه که نووسراوه کافی چالاکی به که بو له ناوبردی ناکامی به‌کافی ژیان ؟ ثو دنیاوه کافکا پیشانی داوه دنیاوه کی وورده‌وه له گوشه‌کافی روحی مروف ده کولتیته‌وه ووه وک مونه‌که تیده‌په‌ی ، مروف کاتی خوی به‌کاری پوچ و نی‌مانا به‌سر ده باو‌تی ده‌کوشی لَزِر باری ثو گوناهانه‌ی که پشتی چه‌ماندوه شان خالی بکات و له‌تیانی و نائویه‌یدی بن‌بست ده‌ست و پی ده‌کوئی ، بی‌گومان هم جوزه دنیاوه‌ش دنیای زور له‌هاوده‌مانی تیمه‌به و هر وه‌ها روون کردنوه‌ی ژیانی خویشیق .

کافکا به‌رامبر به‌خوی و‌فاداره ، نهوهی نووسیویه‌تی له‌دردو نه‌شکه‌نجه‌ی گیانی و مدعنه‌ی خوی هلیپنچاوه و به‌شیوه‌یه کی گه‌شیبی و مه‌نقی و شک و نی به‌زه‌یانه و‌هدره‌ی خستون و ترس و سام ده‌خانه دلی خویه‌رمه .

قاره‌مانه‌کاف به‌قد رwoo خساری خویان و نایوه‌ی بیان‌شاریته‌وه و به‌پیتی به‌کمی ناوه‌که‌ی خویشیان ده‌یالخانه روو ، وک : جوزیف لک ... ناوی ته‌واوی نی به‌و ته‌نا سیپریتکی ناهو وادیته بمر دیده که لک ... نه‌یادگاری . هدیه‌و نه‌نایسده ، به‌شیکی گیانی ثو ناوه‌یان قرناندووه هه‌لیانگرتووه ژنه‌کان رwoo خسارو ناوی ده‌سگیرانه‌که‌ی ثویان هه‌لگرتووه ده‌دوریه‌ره‌که‌ی هر همه‌مویی له ریمانه‌کانیدا به‌رجاون ده‌کهون .

له‌روماني (داوه‌ری) و (کوشک) دا خشله‌کافی ژیانی رُوژانه‌ی کافکا ده‌دوزریته‌وه . هروه‌ها ثاره‌زووی ثو کارانه‌مان بُز ده‌رده‌که‌وتی که کردوونی تا بتواتیت

ده‌سکه‌وقی ماددی و زه‌مه‌نی زیاتری ده‌سکه‌وتی ، به‌لام چون له‌گه‌ل دژواری به‌کاندا روو به پوو بونه‌وه ، هروه‌ها ده‌زگا شروش‌پریوو گاٹنه نامیزه‌کافی ده‌وله‌قی و‌ده‌رخستووه ، وک پشت‌گوئی خستو و رُویشتنی کار به‌ستی و ناریکی و پیسی ده‌فره‌کان و له‌کول خوکردنوه و توانای سه‌روکی فه‌رمانگه‌کان ، هر همه‌موی ثه‌مانه به چاکی لعم کتیانه‌یدا ره‌نگی

نهوهی له ده‌ورو بعری خوی ده‌بینی حه‌قیقت نی به . کافکا همول ده‌دا له که‌ناری زین بوه‌ستی و همه‌مو شتی بینی : ستی ، ناخوشنی ، نه‌نای و توانای باوکه خوینده‌واره‌که‌ی ، که ده‌بیوی کوره‌که‌ی خووپه‌وشنی بازرگانانه‌ی هه‌بی . له‌چیروکی (لانه) دا کاتی مه‌ترسی دوزمنی نامه‌رد نزیک ده‌بینته‌وه ، گیانه‌وه بیر ده‌کاتنه‌وه : « .. من وک منداله‌کان برم نه‌ده‌کرده‌وه ، که نه‌ختیکیش به سالدا چووم به یاری مندالانه‌کافی خوم به‌سر ده‌بردو ترسی یاری به‌کامن هه‌بوون . هرچنده دلم خه‌بوري ثو مه‌ترسی بانی ده‌دا ، به‌لام گوئیم پیته‌ده‌دان »

ره‌نگه مه‌سله‌که ترس نی له‌بر دم لیپسراوی به‌کافی ژیان . ثو هستی کردووه ، که ژیانی دم ده‌می به ، شتی ده‌ستی پی نه‌کردووه تا به‌ره‌وه کوتایی بروات . هر چه‌نده نووسه‌ر به‌دهست کورنی ژیاوه . به‌لام ، ثوهه‌وه له‌بر دمی دا نه‌بورو به کوسب ، خه‌لکی همه‌مو خوشیان وستووه ، به‌تایه‌نی ، بلاوکه‌ره‌وه‌ی کتیه‌کافی . که (ماکس برود) بش نامه‌کافی کافکای خسته‌روو ، کافکا پاداشتی ثه‌ده‌بی بی‌وه‌رگرت ، جا بُزیه ده‌بی کوسبنکی دی هاتیته‌یه ری که وای لیکردنی ناکامی به توندی ده‌ستی له به‌خه‌ی گیکردنی ، چونکه نووسیویه‌تی : « نه‌ک هر ته‌نا به خوی باری کومه‌لایه‌قی ، به‌لکو شیوه‌ی هه‌لکوونی سروشته‌ی خوم وا هه‌لکه وتووه مروقیکی کدم دوو ، ووردین و کدم تیکه‌لاؤی خه‌لک به‌و ناکام بیمه‌دنیاوه . ناتوان نه‌مه‌ش به به‌ده‌ختی بزانم چونکه ترووسکه‌یه کی ثو مه‌بسته به که خوم گه‌ره کمه . »

کافکا هر له مندالی به‌وه هستی به جوادی و ناسازگاری و جیاوازی خوی له‌گه‌ل خه‌لکدا کردوه : « که‌س له خوو ره‌وشنی . تینه‌ده‌گه‌ی بشت هم بارو ده‌خه‌ی توشی مه‌حکومیه‌قی کردوو ، هه‌تاواهی هه‌ست ده‌کرد به دوسته‌کانیشی ناچی‌تی ثهوان هاو ده‌ردی ثهونین . له یاداشتے‌کافی دا نووسیویه‌تی : « ثو خه‌لکانه‌ی ده‌دوینو چاویان ده‌دره‌وشنیه‌وه ، باشه ج شتیک له هه‌موان زیاتر تو به‌وان ده‌بسته‌وه ، بُونونه توش وک ثهوان دلت هه‌یه ، ره‌نگه بُونه‌وه نی تا له‌گه‌ل ثهوان رینکبکه‌کوی ؟ به‌لام تو له‌گه‌ل ثهوان رینک ناکه‌کوی ، بُزیه و نه‌م پرسیاره‌ش له‌لای تو سره‌هه‌لده‌دات . » که نهواو بیرده‌کاتنه‌وه نه‌مجار به‌وه خلوه‌ته‌که‌ی خوی ده‌گه‌ریته‌وه و ته‌نای بُز هه‌لده‌بیریته‌وه .

سیر نی به ، که هر جاری کیشمکیش له‌نیوان خومان و دنیای کافکادا به‌ریا بی هه‌ست به توانیکی گه‌وره بکه‌ین . توان نه‌ک گوناه ، چونکه کافکا او قاره‌مانه‌کافی خویان به گوناهبار نازانن . کافکا به پیچ

داوه‌ته وه .

مه‌عنده‌ی) به . که لموی «لاشی کاروانی روزانی را بردوو داهاتوو» به سه
یه‌کدا کیمه‌ل ده‌کرین : «ده‌نی سه‌ری پر له کینه‌و بیزاری به سه‌رسنگدا
شور که‌ینه‌وه و ووریای خومان بین کمس بینه قاقمان نه‌گیریت .»
هررو اب‌پرسته‌یه‌ک دنیای را بردوو خوی رهت ده‌کاته‌وه و ده‌لی :
«من سه‌رکه‌وتوانه نهف زه‌مانه له‌گه‌ل خومدا گونخاند .» . لم ربووه‌وه
کافکا تیکوشاده گیانی و تکانی خوی به ده‌نگیکی تازه‌وه ترسناکه‌وه
ده‌رجات . به ده‌نگیکی تاواره ، که ده‌نگی دیارو لم‌بر چاوی
ئمره‌که‌مانه ...

هروه‌ها لایه‌نیکی دی هدیه سه‌رمع را ده‌کیشی . نه‌ویش نه‌وه‌یه .
که هر سی رومانی کافکا (داوه‌ری) و (کوشک) و (نم‌رمیکا) و زور له
چیزه‌که‌کافی به ناته‌واوی ماؤنه‌ته وه . ثم دیارده‌یه‌ش هله‌ته به‌هی
تمه‌لی و پشت گوی خستن یان به هوی ناتوانانی نووسه‌ره کوهه نه‌بووه .
پسپورتیکی ده‌روونتاسی ثم شته وا شی ده‌کاته‌وه ، که بی‌شک به‌هی
کاری سی‌کی‌یه‌وه بوبوه ده‌یه‌ستیه‌وه به‌وهی که کافکا ثاره‌زیوی
ژن‌هینانی هه‌بووه نه‌توانیوو کار بکات : له‌گشت نووسینه‌کافی دا بابعی
شکست و نا‌کامی په‌روه‌رده کردووه و هه‌ک په‌یامبه‌ریک به شیوه‌ی جیا جیا
به‌رگری لیکردوون ، به‌لام کافکا نه‌زمونه‌کافی خوی دریزه پینه‌دانو
به‌هی نووسینه‌کانیه‌وه رایده‌گه‌یاندن . چونکه خوی نووسیویه‌یقی :
«له‌بر تمبه‌لی و نیازیسی و بی‌تاقه‌قی نی‌یه که له‌شیکدا چ له زیانی
خیزانداریه‌تی و چ له‌زن‌هینان و چ له‌کارو نه‌ده‌بیات دا روو به‌ر ربووی
شکست و غیری شکست ده‌بیوه ، به‌لکو به‌هی نه‌بوونی‌زم‌مینو هم‌او
یا ساوه‌یه ، کاری منیش هینانه‌کایی نه‌مانه‌یه ... نه‌مانه به‌کاری سه‌ره‌کی
خوم ده‌زانم .»

بعم شیوه‌یه ده‌ده‌که‌یه که کافکا هر لمه‌ر نه‌خشکه‌ی خوی
ده‌رووا ، قاره‌مانه‌کافی وه‌کو خوی له دنیایه‌کی ناسازگاردا ده‌ژن ، که پره
له‌مه‌ترمی و مونه‌که و بارو دوختی خویان لهد نیا پوچه به جیاده‌نیتن و به
نه‌نخانیکی ترسناک ده‌گه‌ن ، که بن‌بسته ده‌رباز بوقی تیافی به . خالیکی
دیکه هدیه نه‌ویش نه‌وه‌یه ، که ده‌توانی (داوه‌ری) و (داوه‌ری) بهم
چاوه‌شه‌وه سیر بکرین و راهه بکرین ، که به هوی هه‌ست‌کردن به
ناخوشی و ده‌ده‌که‌ی خوی بی‌ده‌مان بی‌سیوه سه‌یری کردووه
ده‌روه‌بره‌که‌ی لی‌ی دوورکه‌وتونه‌ته وه ، بی‌ویه نووسراپن ، به‌لام نه و
برهه‌مانه‌ی پیش نه‌وهی تووشی نه‌خوشی سیله بیت نووسیووه .

نه‌وانه چه‌ند راستی به کن کافکا به نازاره‌وه هه‌ستی پی‌کردوونو
وه‌ده‌ریخستون . به خسته بی‌وی ثم شتانه وا ده‌رده‌که‌یه . که
توانیویه‌ی خوی ریزگار بکات و لم‌زیر نه‌بیهی خیزان و کومه‌لکی جووله‌که‌و
زه‌مین و نه‌زادی خوییت‌ده‌ره‌وه . به دایکی ده‌گکوت : «من هه‌موونان به
ییگانه ده‌زانم .» به‌لام نه‌وه‌کانه له‌ژان مایوه بو شته له‌ده‌ست چووه‌کافی
گوزه‌رانی کرد . «به بی‌نه‌وه‌کافی . به بی‌خاوه‌خیزان و به بی‌نه‌شویه‌ی لی‌ی
له دایک بیو .» . ده‌بیست دووباره ثم شتانه به‌ده‌ست بی‌سته‌وه . تا
توانی وه‌ک خملکی دی بی‌تی . به‌لام ثاره‌زیووه‌کافی نه‌هاتنه دی . تیزی و
ورددیینی خوی لای خه‌لک بکاته‌وه .

کافکا یه‌که‌مین که سه باسی نه‌گه‌قی مرؤوف له دنیایه‌کی بی‌تخداد
بکات . دنیایه‌کی پوچی وا . که دوایه‌که‌ی که سه فی به پشتگیریت
لی‌بکات . نه‌گه‌ر به‌هیزی خوت بتوانی چاره‌نووسی خوت ده‌ست نیشان
بکه‌یت . چونکه شیرازه‌ی گشت نه‌ریته‌باوه کان له‌لک‌پچراون و بو نه‌وهی
دووباره بینه‌وه نثاراوه ، ده‌نی‌بناغه‌که‌یان به بی‌تی بنه‌ماو بزوینه‌ری تزوه
داربرزینه‌وه . کافکا بو دریزه پیدانی تاچکردن‌وه کافی خوی گوش‌گیری
هه‌لیزاردووه نه‌تاوه گه‌ره‌ک نه‌بووه . له یادداشته‌کافی دا
نووسیویه‌یقی : «ازوریه‌ی کات ده‌نی به‌تنه‌تم . نه و بمختیاری به‌د ده‌ست
ده‌که‌یه له ده‌وله‌قی ته‌نیایی‌یه‌وه ده‌ست ده‌که‌یه .» له هر او هر زیان
جه‌نجالی هه‌لأتووه . چونکه به‌مه ده‌که‌وته تیوژانه‌وه . له مالی ۱۹۱۳ دا
نووسیویه‌یقی : «له‌م سالانه‌ی دوایی دا روزنی بیست قسم له‌گه‌ل دایکم
نه‌کردووه و له‌گه‌ل باوکیشم ته‌نیا سلاؤم لیکردووه . له‌گه‌ل خوشکه‌کافی و
زاواکافم بی‌نه‌وهی هبچیش له‌نیانکاندا هه‌یت هبیج قسم له‌گه‌ل
نه‌کردوون .» دوای نه‌وه هه‌تا نه‌بیستووه (دکنور بروود)ی برادره‌ی
بی‌ستی و خوی لی‌شاردؤته‌وه له‌گه‌ل که سه قسمی نه‌کردووه . چونکه هر
به‌نه‌قه‌ست و بستویه‌یقی هه‌مویان بکاته دوژمنی خوی و هه‌موه‌هیزی‌کیشی
له‌پیتاوه مه‌بسته‌که‌ی به‌کار به‌ری : «من شیتانه پرده‌کان هه‌موه‌هیزی‌کیشی
ده‌شکتیم ! هه‌مویان له خوم ده‌که‌مه دوژمن و له‌گه‌ل که‌سیش قسم
نا‌که‌م .»

نیاکاری نه و خوپ‌آگری بیوه له‌بر ده‌م نووسینو و ثومیده‌وه : «نائمان
لله ، نازاره بو که‌ره کان ده‌بیته‌وه .»
ژیاف نه‌مری‌ی به‌ده‌ست که‌س نا‌که‌یه . ژنی سه‌ر زه‌مین (بی‌باتیکی

زمانه که یوه . که هر چند دیاریکراویشه (محدود) به لام لمه بر ثوهی له سر ریو شوینی ته اوی کلاسیکی بهو ئاواز و کیش و ئالوزی و گشت پینگکافی دی کلاسیکیتی ره چاوکدووه . بویه پیویستی به خوماندوکردن هدیه . له نوسینه کانی کافکادا همو شتی په بودنی به کی معنی به زانوه هدیه . قاره مانه کانی یاواچاکتره بیین شتے کانی غیری قاره مانه کانی . همو سرشوو ستمدیده . فی فیز کافکا وک بی فیز (مقدس) کانی مه سیحه . بد لام به پیچهوانه ئوان : مه بستی نهو له فیزی داماوی و تیکشکاوی به بر امیر به خوا . به تکویه پیچهوانه و به هوی (نهف) مروف تیستا روو به رووی رق لی بونونه ری خودا دهکاته ره ناده میزاد هیچ و ناجیز ده کات . نهو قاره مانه ئانه له دنیا ئاژلأنوه و هریده گری ناکری لهوه زیاتر بچوکتو نزمیران بکاته وه و بم پینگه به دهه مویی بلی . که ناده میزادی تیستا هیچ فی به . قاره مانه مروفه کانیشی . بونونه . کارل رومان له رومانی (له مریکا) دا خونه مروف فی فیه . له رومانی (داوه ری) دا جوزیف ک ... بهند ده کری و له رومانی (کوشک) دا ک ... ئی گهربده وک نهود وايه (کلی له چاواندا دزی فی) . همو وک جوزه سیبیرن . به لام چونکه سیاوه نهندام و کیشیان نازانن . بویه سودنیکی ئه و تیوان فی به . به لام ده زانین چهند سیبیریک و مه بستیکیان همیو ئیراده بان له به هیز بون دایه و جئی خویان ده گرت و هله ده سه نگیندرین و نهنجامیک به دهستوه دهدهن . هتا نیشانه بدرانی ئاوه که شیان زیاده به . چونکه له و هریمه توهه ریانه (قطبی) دا زورمان به قلعه رسائیک که له سر ئاوه و چه سپیوین و گومان ده کهین . که شتیکان ده سگیر دهی . که چی له کاتیکدا که نقووم ده بین خونی رزگابون دهیین .

چونه هیشتا ناویک بخومان دابیین ؟ لم شوینه دا همو شتیک پاک دهیته و . نوزهه لی ده بی . ره نگی زه ده لاهه که بی و په بود است دهیت به تیشکنیکی خزهوه . وک بلی : « مروف له ناو ئاو سیبه ری خویی بخانه زیر پیوه . »

هیچ شتیک بیونی فی به . پیچی یکه می (ک) یش نیشانه ئه شوپه ری بی فیزی و له خوبیانی نه بونه . ئیراده ریو خینه ری کافکا ناتوانی له بر چاو نه گیری . همو جاری که چاومان بهو دوو نامدیه ده کهونی ، که تیاباندا و هسینی کردووه گشت بر همه کانی فی نهوهی خوبیزیته وه ئاگریان تی بدردری . ئوهه مان بخ ده درده خات . که ئاره زووی ئوهه کردووه به ته اوی شه خسیه فی خویی له ناویبات . باوه ری قایمی به نهف و پوچی همهو شتی هبووه . بجاوی هیچ و پوچ و سوکی له بر همه کانی

ماکس برود نه بیانیوه ياخو نه یگوتوه . که کافکا نیشانه کانی ئم نه خویی بهی له خویی ههست پی کردووه يان نا؟ ...

کافکا زور خیرا نوسیویه . هندی جار وک دیستوفسکی چیزکنکی له شوینکدا ته اوکردووه . له نوسینه کانیدا زور سه رنج وورد بوروه راستگویه کی ته اوی نیشان داوه . نهو نوسیویه . چونکه ویستویه فی په یامیکی راسته خوی به دهستوه بدان ، نانی برسن کافکا ویستویه فی چی بلی . ئوهه گوتویه فی هر ئوهه به که ویستویه .

دنیا کافکا دنیا خهوند به مونه که و ترسه کافی به خهی مروف ده گرن . که چی له پر که به هوش خومان دیشهو روو به رووی ههراو پوچی و گانه جاری دنیا یداری خومان دهیمه . که خومان پیوه گرتوه و به جدیدیات و هرمانگرتووه و هتا هنوکه به ناوهی حقیقت بیان کردوین به قالب .

له هونه ردا ته نهرا روو خسار گرنگ فی به . روو خسار به فی بیزیکی پایه دار ناتوانی خوی راگری . کاره ساته ناسایی به کانی ئیان له هنر نوسینی قهله می کافکادا به شیوه به کی درامی خویان نوادنوه . بمه رهانه کانی رومانیک له چیزکنکدا کورت ده کریته و . رسته کانی به هیزندی هندی جار ئالوز . به لام ساده و ناساین . کافکا له ئیان ناساین و راستی به کانی ئیان هله لاتووه . لم رورووه . خوی حه قایق دیتیه تاراوه . نوسینی نهو مونه که به هر وک خهون خوی ده نویتی . هروهه که خوی نیشاره فی بخ خهوزدرا فی شهونکی خوی کردووه ده لی : « راسته من ده نووم . به لام له گه ل ئه و خهونه ئه ده بانیم له بینو بر ده دا دام ». خویه ده چیته دنیا به کهوه . که له نیوان خهون بیداری دایه . وله هیشتا به ئاگایه خوی ده ناسیته و . - ئه دنیا بش به پوچ و خه بالاوی و گومان لیکراو نایته بر چاو به لکو حه قیقه تیکی به سویه . روو خساره کان تیکه ل به ک ده بن به لام په راگه نده ناین .

گه ردوون و زه مانه نه شون خویان . به لام مهنتقی که سه کادو تووش بعونیان به که جوزه مهنتقی و تووش بعونیکه ته نهرا نه جیانی خهون دا روو ده دات . کافکا فی نهوهی پایه فی غمه مبارانه یاداوا کاری فی سه رو بن بخانه برو به ری دل ده گری . هونهه کهی حه قیقت ده خانه لاوه . وانا زیاده رهی له واقعه بین ده کاو به شیوه به که مه حکومیان ده کات که له هونهه کهی نهودا را ده بهک بخ حدیدیات و گانه دانه ندراوه ...

وه رگیرانی نه همه کانی کافکا کاریکنی نیسان فی به . به هوی

خوبی خوبی روانیه . نه بیستووه و هک سوقی به کافی به شادی و به خنیاری به وه
قول و باسکی خوبی بکانه ووه بلی :

«دوای نه وهی ون بروم و هک نه سپیکی به غار به هه شتاوی بده و نه بعون
رآده کهم ». نه خیز . به لکو ثاره زووی شدوی نه مرف کرد ووه و بیشه وهی
شوبن پیتی رینواری خوی به جی بیلی که له سر چویش شیکی
نووسیووه حجزی کرد ووه زوو بیسیریته و . چونکی گچکه ترین روزنه
نمیدی به دنیای دوای مرگ نه بورو

• • • •

له (ولگهی سزا) . فی مستوطنه العقاب) دا . که به کنکه له چیزکه
دلگیره کافی کافکا . تا راده بیک له برهمه کافی نیذگار ثالانه هر
ده چیت . به لام لعروی ناؤه رونکو درکه (کنایه) وه آه هیناویه به وه
جیاوازه . لم چیزکه بدا (دادگا) له شیوهی نامیریکی خوکاری نه هرمه فی
خوی نوواند ووه . که به پنی قسه کافی فرمانده مردووه که نازاری له شی
گیراوه که ده دا . له برامبه نه شکه نجه نی . نه نجامهی به بهندکراوه که
ده دهن . نه مان رینگهی برگری بان بخوبیان هل ایاردووه و ناگایشیان له
ناوانی خوبیان فی بیو هم تا رون کردنده ش به زمانی بیگانه بخیانگه پری
نه ماشاكه و ده درده خهد . نه نامیره له داهبتنی فرمانده
پیشواده بی . که مردووه .

فرماندهی تازه له گلن بیرویه کافی نه ریک ناکه و پهیره وه کافی
دریزه پی ده دات . لیره دا هرچه نه نه مه مه حکومه تیکی نه اووه و یاساو
دادگا به شیوهیه کی میکانیکی هاتونه ناووه به لام نومیدنکی شاراوه به
گورانی رژیم هر هیه . له کاتیکدا ثم چیزکه بلاو بورو (۱۹۱۹) ره نگه
نه ندی به خه بایلکی پرو پوچی په نگ خواردووه میشکی نه خوشیکان
دانایی ، به لام دوایی نه خه بایله پایه به کی گرنگی تاقیکردنده له لاین
کومنلی . که سانه وه گرنه خوو پیشیبی به کی نه اوی ناکه سانه و
خوی خوارانی دنیای قیمه گرتوه ، چونکه نه و رژیمی له سره وه
پازوه توه و نارایشت کراوه و بنار پشتوان له یاساده کا . بورو
روو خساری روزانه زور له بهندکراوه کان . نه با بهنه که کافکا باسی
لیوه کردبورو (جودانی . جیابونه وه) بورو با بهنه کی روزانه . لم چیزکه
کافکا . نه نهفسرهی که کاری خوبن ریزی له نهسته گرتوه . که
نامیره که له کار ده که ویت به شیوهیه کی سهیرو به نومیده وه گیانی خونی
به مرگ ده سپری و خونی ده کوزنی . به لام نه مه به لگهی نه وه فی به که
رژیمی کی چاکتر دینه جینگه . چونکه ترس دخانه نز پی به وه
پیشیبی کی نرسنا کی نوی ده دا . نه بش زیندو و بونه وهی نه فسری

• • •